

MAGYAR KÜRIR.

N^r. 41.

Indult Bétsből, Kedden, Május' 24-dikén, 1831.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsője méltóztatott Gróf Medjesi Somogyi Nep. János Urat Ts. K. Kamarássá kegyelmesen kinevezni.

T ö r ö k O r s z á g.

Belgrádból Máj. 16-dikéről a' következő tudósítás jött: Máj. 9-dikén este egy utazó azt a' hír hozta volt egyenesen Monastírból, hogy a' Nagy-Vezér Resid-Mehmed Basa, a' mult hónap 21-dikén az Insurgenseknek 10 ezer emberből álló hadát, mellyet Vrana és Prisrendi Basák vezérlettek öszvetörte, úgy hogy ezek holtakban, sebeseben és elfogattakban egynehány ezer embert veszettek. Későbbben megküldötte a' Belgrádi Vezérhez ezen ütközet felől a' hivatalos tudósítást ennek Konstantzinápolyban lévő Agense, melly hasonlóan azt állítja, hogy a' Nagy Vezér Perlepe nevű helynél a' rebelliseket öszvetörte. Tegnapelőtt (Máj. 14) egy követ jött Belgrádba a' Vezérhez, a' ki Niszzából küldetett, főszemélyektől, ezzel a' tudósítással, hogy minekutánna a' Nagy Vezér tökéletes győzödelmet vett Perlepe mellet az insurgensek hadain, hasznára fordította a' neki kedvezett hadi szerentsét és felkeresvén a' Scutari Basa táborát ezt hasonlóképpen megverte, mégpedig úgy, hogy az Insurrectionnak ez által egészen nyakát törte, minthogy a' rebellisek minden hadi szereiket 's

fegyvereiket elhagyván széllyel oszlottak; maga a' Scutari Basa is tsak nagy ügyel bajjal szabadult még a' fogságtól. Ő elsőben Uskup-ba akart futni, hanem az odavaló Basa, a' ki veletartott ugyan, de jó idején elfutott seregével, ötet a' várába be nem botsátotta, 's így kénytelen volt Pristinába szaladni; a' honnan, hihető Bosnyák országba veszi magát. Ezen váratlan esetről tudósítást vévén Karafeizi-Ali Basa, a' ki már Sophia városát elfoglalta volt, seregével nyakra före elhagyta ezt a' várost, és vissza ment tulajdon Ayan-ságába. Ez a' Niszzai Követ arra kérte egyszersmind a' Belgrádi Vezért, hogy küldene valakit Niszzába egy kis sereggel mint Vezért az erősség elfoglalására és őrizetére. Ehezképest 13-dikban el is küldötte a' maga Kiaja Basáját előre, 's utánna más nap 500 főből álló seregosztályt indított meg oda egy Bim-Basával. — Éppen most vesszük ezen újabb tudósítást, hogy az ezelőtti Nagy-Vezér Izzet-Mehmed Basa, Philippopolban sereget gyűjtvén már Sophiában bément 's ott tartotta a' Nagy Vezér győzödelmének innepét. A' Nagy Vezér mindennütt űzi az insurgensek megmaradott sereg tsapatjait.

R ó m a i S t á t u s o k.

A' Római Diarium nevű Ujság Martz. 7-kén ezeket közli: „Minthogy a' rendi

ellenségei sem történt dolgokat, sem ministeri előadásokat, sem más igazságokat nem mutathatnak elő, mellyekkel könnyen hívő tanítványaiknak vigasztalásokra és ámításokra biztatásul elhetnének; most már mindent elkövetnek, hogy tzeljokat tsalárdság és hazugság által ériék el. Hijában hirdetik a' miniszterek a' Kamarák közönséges vitatásaik alkalmával a' békesség állandóságát, holott ez olly világosan kimondatik, hogy már magában is elég lehetne a' rend felforgatására törekedő békételenek álmaiknak eloszlatására; ha azon hadi seregek mellyekről ditsekedve hirdetik, hogy már készülnek az álpeseken általjönni, 's a' hajós seregek, mellyek most a' frantzia kikötőkben a' kievezésre készen állanak, hogy az elnyomatott hazaárulók segítségekre jöjjenek, nem tsupa álmodozások és az ő kába 's büntetésre méltó találmányaik volnának. Nem azért, hogy az e' féle mesék hoholóit jobbakra tanítsuk, minthogy ezek önmagok sem hiszik költeményeiket, hanem azoknak kijózanításokra, kik általok elhagyják magokat ámíttatni; ímé közöljük, arra felszabadíttatván, Gróf Saint Aulaire Urnak, a' Római Szent Széknél lévő Nagy Követnek hivatalos Jelentését Bernetti Kardinál prov. Statustitoknok Ő Emciájához. — „Róma, April. 19. 1851. Ő Szentsége prov. Statustitoka Bernetti Kardinális Ő Emcja velem alolirt Fr. Követtel közlött nyomtatott Okleveléből, mellyet köszönettel vettem, kitetszik: „hogy a' rebellio előmozdítói és részesei a' Római Státusokban mérészlettek tetteik mentségére és tisztításokra, ollyan oltalom ígéretekkkel élni, mellyeket nékiek, a' mint mondják, a' Frantzia Kormányzék tett volna. „Az alolirt, nem nézheti eleven neheztelés nélkül, midőn az illyen állításnak fejei vétkeket e'féle rágalmazások által, — mel-

lyek e' történt dolgokkal szintűgy ellenkeznek, valamint Frantzia országot is megbántják, — még terhesebbé teszik. Tudja ő, hogy ezt minden országok bölts férjfiái illendően megítélik, és az ő igazságos rangja nem engedi, hogy ezen tekintetben akárminémű mentő írást is kiadjon. Örömmel használja, mégis ezen alkalmatosságot, annak emlékezetbe hozására, hogy az Ő Legkeresztyénebb Felségének Kormányzéké, bizonyságait adta érzékeny megilletődésének, midőn a' Bolognában kiütött felzendülést megértette, valamint Ő Felsege azt is több ízben kinyilatkoztatta, hogy a' Tractatusokat, mellyek a' Szent Szék világi hatalmát megállították, híven megtartja. Mind ezen világosan kijelentett tzelokés indulatok, mellyeket a' Frantzia Ministerium a' Nemzeti Országos Követek előtt közelebb megújított, hihető elégségesek a' most elterjesztett hírnek megtzáfolására, mintha a' frantzia seregek Olaszországba bemenni, s' egy új revolutiónak segítségére lenni szándékoznának. A' Frantzia Kormányzék teljességgel nem akarja és soha nem fogja az Ő Szentsége Státusaiban az illy büntetésre méltó, valamint esztelen törekedéseket segíteni, mellyek a' népeket tsalhatatlanul új nyomorúságokkal terhelnék, és a' Szent Atya nemes és a' népek javára tzelzó plánumát tsak továbbra halasztanák. 's a' t. Saint Aulaire.“

O r o s z O r s z á g.

Szamogitiában (Memelből Máj. 8-káról jött burkus levelek szerént) az Orosz seregek Krottingenből az Insurgenseket kiverni nem birták, és visszatértek megint Polangenbe, hol a' mit látszik segítségre várakoznak, és annak megérkezése előtt aligha is fognak újra valamit kezdeni, hanem tsak a' Kur-

Iandiába vivő Országútat védik. Az Orosz Seregek apró tsapatokban fekszenek bi-
vouchan (a' szabad ég alatt) Polan-
gentől fogva Ritzénig és elő-örjeik
félmérföldnyivel beljebb állanak; kik-
hez közel az Insurgenseknek ör-serege
fekszik szembe. Itt maholnap nagy üt-
közetet várhatni, mert a' Samaiták (Sza-
mogitiaiak) ott nagy erőt gyűjtenek ösz-
ve, és Garsden felől minden nap új
Seregek jönnek hozzájuk. Az Insurgensek
mostan jobban vannak felfegyverkezve,
mint eleinte; mindazáltal megveretteté-
sekről kételkedni nem lehet, ha a' sík-
ra kiszállani és az Oroszokat megtámad-
ni bátorzkodnak. Mivel a' Polangen
mellett fekvő kis Orosz tábor régi és
hartzhoz szokott katonákból áll, ellen-
ben a' Samaiták csak az erdőkben tud-
nak megátalkodva hartzolni. Tegnap-
előtt ólta közel Polangenhez (melly
Vár a' Keletitenger szomszédságában fek-
szik) három Orosz hadihajók mutatják
magokat, ú. m. 1 Fregát és 2 brigg. Teg-
nap délután egy hajós tiszt kiszállott a'
szárazra Polangennél, és az ott fek-
vő Orosz seregeknek Vezéréhez Ren-
nekampf Generálhoz ment. Azt beszél-
lik, hogy ezek a' hajók Artilleriát és
katonaságot fognak a' szárazra kiszállí-
tani, a' nevezett Generálnak erősségére.
— Az Orosz Országi Posta Libauból
a' gőzhajóval (minthogy szárazon a' pos-
ta nem járhat) Máj. 8-kán délben meg-
érkezett Memelbe, de Pétervárból Uj-
ságokat nem hozott, az Orosz husvét
miatt. De a' Rigai Ujságot elhozta,
melly Máj. 5 kéről jelenti, hogy Litva-
niában Oberster Bartholomei Sagar-
ren Városát és General Schurmann Sza-
le városát az Insurgensektől elvette; je-
lenti továbbá, hogy a' Tsászár a' Rigai
Főkormányozónak előterjesztésére meg-
engedte a' Rigai lakosoknak, hogy egy
500 Önként vállalkoztából álló

sereget állithassanak, és azoknak számá-
ra 500 lovakat parantsolt vásároltatni
100,000 bankó-rubelen. Egy aláírás nyit-
tatott a' szegényebb Önkénteseknek equi-
pirozására, melly kevés órák alatt 15,000
rubelre ment; és 125 legények 's 4 tisz-
tek mindjárt az első napokban beirat-
tattak.

Pétervár Máj. 6-kán. Annak a'
Febr. 28-ki (Mart. 12-ki) Úkasnak kö-
vetkezésében, melly a' Birodalmi Kon-
trollórnak megparantsolta, hogy szoro-
san számba véve tartsa azokat a' summa-
pénzeket, mellyek az Orosz hadi erőnek
rendes tartására béke idejében felmenő
költségeken kívül, most a' Pártos Len-
gyekekkel hadakozó táborra kiadattatnak,
a' nevezett Birodalmi Kontrollór közve-
tellen levelezést folytat a' Finantz Minis-
terrel, a' Hadi Ministerrel és a' tábor-
nak fővezérével Diebits Feldmarsal-
lal. — Nagy Britannia és Frantzia Or-
szág, úgy látszik, ohajtanák a' Lengyel
Országi dolognak szép móddal való el-
igazítását, és magokat a' két hartzoló Fél
közöttközbenjáróul ajánlják. De az Orosz
Údvar nem akar tudni semmi közbenjá-
rásról, és erőssen eltökéllette magában,
hogy a' Pártosokat, bár mibe kerüljön
is, megalázza és visszatérítse az enge-
delmességre.

A' Pétervári Journal Máj. 6-
káról ezt írja: „General-Feldmarsal Gróf
Diebits-Sabalkanski April. 28 ká-
ról jelenti Ő Ts. Felségének, hogy meg-
támadó mozgásait a' tábor a' pártosok
ellen, kiknek főereje Liv, Sienica, Ka-
lusczyń és Minsk között feküdt, elkezd-
te. A' tábor 24-ikben megindult három
Colonneban Kuflev felé. Jól lehet az
azelőtti nagy esőzések az utakat egészen
elrontották, Seregeink minden akadályo-
kat meggyőzven 25-ikben reggel egye-
sültek Lipin, Edin, és Vodlin mellett.
A' tábornak közeledésével a' pártosok

sutottak, minden felé. 26-ikban talált az első gyalogsereg General Gróf Pahlen Kommandója alatt mintegy 15,000 embert, Skrzyncki (olv. Ksinetzki) személyes vezérlése alatt Minsk-nél. — Erről környülállásos leírást ad az első gyalogsereg Vezérének General Gróf Pahlennek a Fő Vezérhez April. 27-kéről írott következő tudósítása: „Minekutánna én a vezérségem alá bízott sereggel 26-ikban reggel 5 órakor Kolatsából kiindultam, mentem Kuflev és Czeglov helységek keresztül Menia faluba, hol 300 nál több Cholera-beteget találtunk, és onnét Vizcova. Itt hallám meg, hogy a pártosok Barosonza falu mellett hadi rendben állanak. Az elősereg, mellyet General Manderstern kommandírozott, tüzessen reájok ütven, vissza vonta magát az ellenségnek utóserege Targovka faluba egy erős fekvésbe. Én mindjárt parantsoltam a 3-ik és 4-ik hajósregementnek, hogy két lovas regementekkel és az első Artilleria-Brigadának két Kompániájával az ellenség bal szárnyának induljon; más felől General Skobeleff három lovas regementekkel egyenesen az úton szembe támadja meg; és a harmindik Osztály a pártosoknak jobb szárnyát kerülje meg. Elkezdődött a hartz. A mi Artilleriánk erős tüzet nyitott a pártosoknak balszárnyára, és batteriáikat elhalgattatta. Az ellenség előrohant lóvassaival a hajós- (és így gyalogsereg) regementekre; de ekkor a Luben huszár regementnek két eskadronjai kiugrottak eleibek, hanem iszapos földre találván az ellenséges lovasságnak éppen homloka előtt, a sokkal erősebb ellenségnek közönséges mozdulatja által elszellesztettek. A 4-ik hajós-regementnek tüzepuskássai, sőt magok a rendjei is veszedelemben látszottak forogni. A pár-

tosok hevesen megtámadták őket; de a vitéz regement hideg vérrel fogadta a megtámadást. Kiki megmaradt állóhelyében, még magok a tüzéropuskások is, nem léven idejek arra, hogy a rendbe vissza állhassanak. A pártosok nagy veszteséggel visszaverették; más felől a miénk szinte semmi veszteséget nem szenvedtek. — Ennek következtében a lengyelek hátra vonultak elsőben Minsk-hez, és azután — kinyomattatván onnét is — Stojadle faluba, hol magokat igen erős fekvésbe vették. Seregeink mindenütt nyomba utánnok, tellyes jó rendben; az első Osztály a töltött úton szemközt ment reájok; a második, mellyet General Skobelew helyében, kinek karját egy ágyúgolyóbis elszakasztotta, General Gurko vezérelt, az ellenségnek jobb szárnyát megkerülte és rettenetes tűz alatt hátranyomta; a harmadik General Skurin kommandója alatt a mi balszárnyunkat segítette a megtámadásokban. A 2-ik és 3-ik Artilleria-Brigadák batteriáinak rettenetes tüze, és gyalogjainknak feltartoztathatatlan előnyomulása kényszerítették a pártosokat két órai megátalkodott ellentállás után, ezt az erős fekvést is elhagyni, és magokat Dembe-Velkibe hátra vonni, hová estve érkeztek, és ott ismét új erős fekvést vettek. A hátrálás alatt, a Luben és Kljaesti huszár regementjei, 200 Fekete tengeri Kozákokkal üldözték a pártosokat. — Ez alkalmatossággal kötelességemnek esmérem figyelmetessé tenni Méltóságodat katonáimnak vitéz bátorságára és lankadhatatlanságára, kik 25 órai mars után, a nélkül, hogy megfáradás forogna gondolatjokban, csak hartzot ohajtottak és a sokkal nagyobb számú ellenséggel minél hamarébb megmérközni vágytak. Az ellenségnek 15,000 embere állott Minsk-nél és Stojadlenál Generalissimus Skrzy-

nekinek személyes vezérlése alatt; és én szemmel látó tanúja valék annak a gyors hamarságnak, mellyel a katonák fegyvert ragadtak és a pártosokra rohantak. Legérzékenyebb veszteségünk ebben a tsatában az, hogy General Skobelev a vett terhes seb miatt a további vitéz tettektől eltartóztatik: General Hertzeg Pkheise hasonlóan megsebesített. Az első Artilleria-Brigáda 2 ik könnyű Kompániájának vezére Oberstl. Borissov elesett. — Minthogy az első gyalog osztály, a Revali regement és az első huszár osztálynak három regementjei el vannak parantsolva: nem lehetett még szorosán számba vennem egész veszteségünket, de általános hozzávetés szerint mintegy 10 tisztekre és 200 vagy 300 köz emberekre mehet. A pártosok mind a tsatában mind hátrálásoknak egész ideje alatt tetemesen vesztek.

Ugyan azon Ujság levél írja: Augustovo Vajdaságban egy kised Orosz Sereg, Mihály Paulovits Nagy Hertzeg Adjutánsának Annenkov Obersternek kommandója alatt, a Pártosoknak nagy számmal öszvesereglett csoportját Mariampolnál April. 22-kén tökéletesen megverte. Az Orosz seregske 3 és 1/2 Kompánia gyalogságból állott, 250 lovasokkal és a gyalog Artilleriának 2 könnyű ágyúival; a pártosok mintegy 4000-en rá rohantak, de a vitéz katonák őket vissza verték, nem csak — hanem az egész pártos tsapatot tökéletesen semmivé tették. Sokan elesetek; 1170 ember fogságba esett, azok között Major Schon és Kapitán Sperlinski ezeknek a pártos bandáknak vezéri, több más tisztviselővel. Tsak kevesen szabadithaták meg magokat futás által, de azokat is üzik a miéink, és hihetően elfogdossák. — Mitauból érkezett tudósítások jelentik, hogy a

lázzadás Krottingen és Korgjani tájékán letsendesített; a mezei emberek által látják és bánják eltevelyedéseiket, és a pártosoknak készített eleség- és takarmány-felet a miéinknek kiadják. A Polangeni és a Kurlandiai ország-út most már kivüle vagyon minden veszedelemnek.

Memelből Máj. 14-kéről írják: „Tegnap megint hartz esett Litvania szélén Krottingen mellett is, Dorbian mellett is; az Orosz Seregek és a Litvaniai Insurgensek között. Krottingennél csak 500 Samaiták feküdtek, kiket 100 Orosz lovasok egy ágyúval megtámadtak és széljelverték. Ellenben Dorbiannál kemény volt, a Samaiták ott nagy számmal (azt mondják 9000 en) voltak egybe gyűlve. A tsata kimenetele még nintsen tudva, csak annyit hallunk, hogy az Insurgensek megtartották fekvéseiket, és az Oroszok visszavonták magokat Polangenzhez. —

L e n g y e l O r s z á g.

A Varsói Status-Ujság közli, mint potlékot a Generalissimustól írott utolsó hadi-tudósításhoz, azt a környülállásos jelentést, mellyben Oberster Dembinski (most már Generál) a Kuflevnél esett tsatát a Generalissimusnak megírta, ekképpen: „Mienia Apr. 25-kén. Már a ma reggeli 8 órakor Chrzanowski Generálhoz küldött levelemben írtam, hogy az ellenséges gyalogság és Artilleria közeledik fekvésemhez. En tökélttem magamban, hogy fekvésemet Kuflevnél oltalmazsam a meddig csak lehet, hogy az alatt a főtábor mozgásai szabadon eshessenek. Parantsoltam azért egy Svadronnak, mellyet a Jerusalemtól Latoviczbavivő útra Venzyczyn faluba kiküldöttem, hogy ott

magát elrejtven, csak akkor, majd ha látja, hogy az ellenség engem megtámad, nyomuljon elő; hogy az ellenség arra a gondolatra téríttessek, mintha onnan felől egy új Seregsapat akarna reá törni. Ez a' fortély derékül elsült; az ellenség nagyítás nélkül más fél órát egyedül e' miatt vesztett, és megtámadásával késedelmezett, mivel nem mert egyenesen jöni Kuflevre, nehogy szárnyait a' Latoviczből jöni gondolt Seregsapatnak kitegye. Így töltel az idő 9-ed fél órától fogva 11-ig; akkor az oroszok hátranyomván Venzyczynnél a' mi Svadronunkat és ezt a' helyet elfoglalván kitudták, hogy ennek a' Svadronnak háta megett semmi katonaság sem fekszik. Abban a' pillantásban parantsoltam a' Svadronnak, hogy vonja magát hátra regemenjéhez, a' mi meg is lett minden legkisebb veszteség nélkül. Ekkor az ellenség megindította ellenem egész erejét, előküldvén 1000 válogatott Kozákokat, az úgy nevezett Attaman Kompaniát, és 2 huszár regementet. En hátrálást parantsoltam a' 4-dik Uhlanus és 1 ső Mazur regementnek, de úgy hogy az ellenséget egyes Svadronok mindég tartóztatták. Az ellenség törekedett szárnyunkat megkerülni, és útját hátul elvágni — de a' mire reá nem mehetett. Ez a' hátrálás, melly a' mi lovasságunknak ditsőségére szolgál, a' mennyiben más fél óra alatt 760 lovasok fel negyedrészt mértföldet ötszörte nagyobb erő ellen hátráltak, a' mellett, hogy apró tsatákkal az ellenség erejét felfeltartóztatták. De mikorra a' falut eltértük, az Oroszok már annyira rajtunk voltak, hogy nékem magamnak is kardot kellene rántanom személyes oltalmamra. Itt a' 4-ik vadász-gyalog regement kompániáinak tüze az ellenség lovassait darab ideig megállította. En látván, hogy az orosz lovasságnak háta me-

gett 12 Bataillon gyalogság és számos Artilleria jö, az alatt, míg a' nevezett gyalog kompániák az ellenséget tartóztatták, a' lovasságot két Colonneba rendelvén hátra marsot parantsoltam Czegló felé. Az Artilleriának, melly 4 ágyúkból állott és a' falú háta megett feküdt, hasonlóan parantsoltam, hogy minél nagyobb sietséggel hagyja el fekvését, melly erős volt ugyan, de láttam hogy sokáig tartani nem lehet, mivel körüli lehetett venni; annál fogva egy másik helyet jegyeztem ki néki hátrább, mellyet egyfelől erdőség fedezett, háta megett Czegló feküdt, és tsupán csak egyfelől (előlről) lehetett megtámadni. Ezt a' mozgulást az ellenség nem vette észre, mivel azt a' Lovasság líneájával és a' minduntalan reája küldözött Flanqueurökkel elfedtem. Az alatt parantsolatot kapott a' gyalogság, hogy magát a' faluból vonja vissza a' már hátraküldött Battéria mellé a' Podlachiai és Mazur lovas regementekkel együtt. En magam a' 4-ik Uhlanus regementel hátul maradtam a' hátrálásnak fedezésére. Az ellenség tüzesen megtámadta e' regementet; én, egyes Svadronokkal Sakkot adván néki, hátrálni kezdtem egyenesen ágyúimhoz, mellyeket előtte ez által elfedtem, és közel botsátván egy rövid ágyúlövésnyire, hirtelen félrefordítottam az Uhlanus regementet balfelé, és — minekelötte az ellenség eltávozhatott volna — 16 lövést tettek mind a' négy ágyúim egyszerre, és nem csak a' lovasságban, hanem annak háta megett nyomuló és már nagyon közel jött gyalogságban is tetemes kárt okoztak. Alig kezdődött el az ágyúzás, abban a' pillantásban sebes nyargalva hozzám érkezik Orosz Stabs-Orvos Benjovski, ő elhagyta az ellenséget, hogy testvérjei közzé siessen. Nagy volt öröme, hogy magát honnosai közt láthatta. Midőn kérdeném tőle, mellyik

ellenséges Vezérrel volna dolgom? tudtomra adta, hogy magával Diebits Feldmarsallal. Ennek hallása megkettőztette igyekezetemet az erős ellent állásra, midőn ezt az Artillériának értésére adnám, az is megkettőztette szorgalmát, a' mire szükség is vólt, mivel az ellenség 16 ágyúkat szegezett ki ellenem, mellyeknek tíze nagy ostrom ágyú volt. A' negyedik Uhlanus regimentnek, nem lehetvén itt az erdőshelyen hasznát venni, parantsoltam ekkor hogy menjen a' többi lovasság után Czeglóv felé; magam pedig a' gyalogságot, melly az erdőknek támaszkodva az Artillériának jobbjá és balja felől állott, serkentettem az erős tüzelésre. A' Katonák meg is feleltek kívánságomnak, és olly hathatósan tüzeltek az ellenségre, hogy hátrálnia kellett minden pontokon. De a' bal szárnyánál, hol az erdő lenyúlt egészen a' faluig (Kuflevig), az ellenségnek jó módja volt számos gyalogságot küldeni elé, melly a' balszárnyat fenyegetni kezdé, hogy nem csak megkerüli, hanem egészen el is vágja Czeglóvtól, hová nékem igyekezniem kellett magamat General Gielgud Osztályjához kaptsolni. Egyedül ez az oldaltkerülés volt az, és nem az ellenséges Battriáknak tüze, melly engem a' hátra-marsnak parantsolására indított. Elküldöttem azért az ágyúkat, mellyek 144 lövést tettek, egy Bataillon gyalogságnak kísérete alatt Czeglóvba; magam pedig a' másik Bataillonnal még egy darabig ott meradtam, azért is, hogy az ellenségnek mozgásait szemmel tartsam, azért is, hogy a' sebeseket, kik segítség nélkül menni nem tudtak volna; magammal vihessem. Az ellenség folyvást tüzelt nagy ágyúiból, de üldözni nem mert, úgy hogy én sem egy sebest sem egy darab fegyvert a' tsata piatzon hátra nem hagytam.“ — (Itt következik az egyes katonáknak megditsérése, kik ma-

gokat megkülömböztették; azután a' szemvedett veszteség — öszveséggel 42 ember — megíratik) Annak oka, hogy részünkről illy kevés a' veszteség, a' volt, hogy az ellenség igen hamar kiszegezte Battriáit és helyet magának nem választott jól. Végzödvén e' szerént estve felé a' tsata, hátra húztam magamat a' vett parantsolathoz képest Czeglóvba; minekutánna a' Generálissimus akaratját teljesítettem t. i. hogy tartoztassam, a' meddig tsak lehet, fekvésemnek oltalmazása által az ellenségnek előnyomulását. E' szerént 5,600 ember egy egész nap feltartoztatta az egész ellenséges erőt, melly Kuflav ellen 40,000 emberrel jött. — Oberster Dembinski.“

B a v a r i a.

Müncheni Ujságok szerént, Máj. 16 dikán az Országos Követek Kamarája titkos ülést tartván azon sérelmet vette fontolóra, melly egy, Jan. 28 dikán 1831-ben költ, a' Censurat illető 's az Ország törvényes alkotmányát megsértő rendelésből származott. Szavazásra kerülvén a' dolog 97 szóval 26 ellen eldöntetett, hogy ezen rendelés által a' Constitutio meg van sértve, és ezért Ő Felségét a' Királyt kérni kell, hogy az a' rendelés minél előbb eltöröltessék. Az is előfordult, hogy ezért a' felelés terhe alatt lévő Ministert perbe kell fogni, de ez 71 szóval 50 ellen tsakugyan elmelőztetett.

F r a n t z i a O r s z á g.

Páris Máj. 11-dikén. Tegnapelőtt nagy vendégséget adott egy társaság azoknak a' személyeknek, kiket a' Kormány-szék a' mult Decemberben mint lázzítás fejeit befogatott, de a' törvényszék őket büntetésre méltóknak nem tartván, ismét szabadon bocsátatott. Ezek a' vendégeskedés közben felhevülvén estve felé mintegy kétszázán öszveadták mago-

kat 's a' város tágasabb piatait ezzel a' kiabálással „éljen a' republica! bejárták. Végre a' Vendome piatzra men-
vén, ott sok zabolátlanságot követtek el. Másnap még több hasonló gondolkozásúakkal öszvetsatolván magokat, ismét megújították a' zenebonáskodást, annyira, hogy fegyveres erővel kellett őket megzabolázní 's széllyel üzni; legsikere-
sebb foganatja lett a' lázzadók széllyel-üzésében annak, hogy a' tűzoltók oda-
rendeltettek 's ezek vízpuskákakkal keményen kezdék a' korlátlan szabadság tü-
tétől felhevült lármázó sokaságot lotsol-
ni, mellyre az egyszerre, mintha az or-
kán szélvész szorta volna őket széllyel,
eloszlott. — Ezt a' történetet a' Moni-
teur is előadja 's ezt a' megjegyzést te-
szi hozzá; hijában törekednek a' rend és
tsend ellenségei, a' kiknek teljességgel
nem fér a' fejekbe, hogy a' revolutionak
háború nem lett a' következése, a' mire
ők leginkább spekuláltak; mert Európa
békességét nem fogják megháborítani.
Végre tsakugyan eltökéllette a' Kormány-
szék magában, hogy a' kezében lévő ha-
talmas eszközöket a' rend fenntartására
fordítja 's arra is, hogy a' törvények
mindenektől egyaránt tiszteletben tartas-
sanak.. — A' lázzasztók közül némelyek
elfogattattak.

Párisban igen esmeretes Marquis
Chabannes könyváros, különösen ar-
ról, hogy hirdetéseit mellyeken; a' nála
találtató munkákat ajánja, szinte abrosz
nagyságú papírosokra nyomtattatja, 's
raggattatja ki a' Palais-Royalban lévő bolt-
ja eleibe. Most újra igen rendes módot
vett elő, hogy az olvasni kívánó Közön-
séget figyelemre indítsa, t. i. Embereket
fogadott meg, a' kik igen széles karimá-

jú háromszegletre felkötött kalapban
járják végig Páris útszáit, 's kalapjuk
oldalai be vannak raggatva könyvhir-
detésekkel, apró munkátskák ajánlásá-
val. Ezek között a' napokban voltak il-
lyen tzímű írások jelentve: „A' Minis-
terium, ket sous (mintegy két kraj-
tzár p. p.); A' Követek Kamarája,
három sous. — Ezen tsúfos hirdetésért
a' Marquist törvény eleibe idéztette az
alsó törvényszék, vádolván, hogy a' Kor-
mányszék ellen gyűlölségre és megvetés-
re gerjesztők hirdetései; de feljebb vi-
tetvén ügye, a' Királyi Itélőszék azt az
íteletet hozta, hogy a' vádnak semmi kö-
vetkezése ne legyen.

E l e g y e s D o l g o k.

Bétsben Máj. 18 és 19-dikén ment
véghez a' Lotterián kijátszott Bétsi Ts.
K. Priv. Wien mellyéki Treatrom sorsai-
nak kihúzása, melly által az itt követ-
kező számú sorsokra estek a' főbb nye-
rések:

Nr. 160968 nyerte el a' Bétsi Theatro-
mot a' Wien mellett.

Nro 56278, az 59 számú nagy házat
a' Windmühle nevű külső városban.

Nr. 44440	nyert	2000	darab	aranyat.
26224	—	1500	—	—
107129	—	1000	—	—
36038	—	800	—	—
18024	—	500	—	—
7644	—	400	—	—
45336	—	300	—	—
138049	—	200	—	—
13416	—	1000	veres színű in-	
103760	—	500	gyen sorsot.	
84284	—	500	—	—
37022	—	100	—	—